

tænkeligt at berøve Statskassen i eet Aar Indtægten af Lallotteriet, kan efter min Formening have en afgjørende Vægt. Thi den Forbømmelsesdom, der saalænge har udtalt sig mod Lallotteriet, maa have forberedt Collecteurerne paa, at det snart vilde blive hævet. Desuden er der jo i Motiverne til Udkastet henpeget paa en Maade, hvorpaa de Collecteurer, som vilde tabe hele deres Indtægt, kunne kommes til Hjælp, og der er saaledes taget saa billigt Hensyn til Collecteurerne, som der efter Omstændighederne kan tages.

H. W. Hansen: Jeg vil endnu blot tilføje mig at bemærke, at jeg troer, at Udvalget maaffee vil finde sig foranlediget til at tage under Overveielse, hvorvidt de Bemærkninger, som ere blevne fremsatte med Hensyn til § 2, maaffee kunne lede til, at hele Paragraphen kunde foreslaaes at bortfalde. Jeg kan ikke være enig med den høitagtede Finantsminister i, at det skulde have den Betydning, at det kundgjøres saa lang Tid iforveien, at Lallotteriet skal ophæves, som han meente, at det nemlig maaffee til den Tid kunde være glemt, at Lallotteriet var ophævet, og dette muligen give Anledning til Misbrug, derved at enkelte Collecteurer kunde benytte sig af det Materiale, som var dem betroet, til at udstede Lottosedler. Jeg troer desværre, at man maa antage, at Lallotteriet saaledes har trængt ind i det hele Folk, at dets Ophævelse snart vil gaae over til en ligesaa almindelig Kundskab, og, naar det kommer til almindelig Kundskab i alle Retninger, at Lallotteriet bliver ophævet til en bestemt Tid, saa vil det vistnok ikke glemmes, om ogsaa nødvendige Grunde, finantsielle Forhold, i andre Retninger gjøre, at man maa lade det vedblive endnu et Aar. Det forekommer mig derfor, at der er Udskilligt, der taler for, at denne Paragraph aldeles bortfalder, og maaffee ogsaa den følgende § 3, fordi det virkeligt forekommer mig kun at være en aldeles administrativ Forholdsregel, og jeg kan ikke nægte, at, naar denne Bestemmelse kun staaer i Loven, fordi den er uskadelig, saa er det vistnok ønskeligt, hellere reent at lade den udgaae. Jeg skal imidlertid, som sagt, forbeholde mig at bringe Spørgsmaalet paa Bane i Udvalget, og ifald Udvalget da skulde være tilbøieligt

dertil, vil det kunne see ved Ændringsforslag til anden Behandling. For mig stiller Sagen sig saaledes, at hele Loven maaffee kunde indskrænke sig til den første §, hvori det bestemmes, at Lallotteriet skal være ophævet med Udgangen af Aaret 1851.

Finantsministeren: Jeg kan naturligvis ikke have Noget imod, at den ærede Taler tager under Overveielse med de andre Medlemmer af Udvalget, hvad der maatte kunne udgaae af Lovudkastet, men jeg vil paa den anden Side allerede nu erklære, at jeg paa det bestemteste maa modsætte mig, at § 2 falder væk; thi den er ikke foreslaaet, uden fordi den af administrative Hensyn er erkjendt for nødvendig. Den sidste ærede Taler har imodgaaet et af mine Argumenter, ligesom ogsaa den ærede Rigsdagsmand, der først bragte denne § paa Bane, nemlig hvorvidt der kunde være Anledning til at frygte for Misligheder. At saadanne Misligheder kunne tænkes, troer jeg, maa indrømmes; om det er sandsynligt, at de vilde finde Sted, er et andet Spørgsmaal. Men det har ikke saameget været disse Misligheder, som have været et Hovedmotiv til Sen, men hvad der har været det afgjørende Motiv for Regjeringen til at foreslaae denne § og fremdeles at fastholde den, det er, at den var nødvendig, for at man kunde have nogen Haand i Ganke med Collecteurerne; og, naar man har nogen Sands for Administration og Forretninger, maa man sikert ønske, naar et Forhold som det, der hidtil har fundet Sted mellem det Offentlige og de med Fuldmagter ansatte Collecteurer, ophører, og man ikke har noget administrativt Tvangsmiddel mod dem, at man da ved Lovgivningens Hjælp kan sættes istand til at faae en endelig Dpgjørelse af hele Forholdet, hvorved det bliver muligt at tilendebringe den Revision, der er nødvendig, naar Sagen i sin Heelhed skal forelægges Statsrevisorerne i sin Tid. Det er saaledes overveieende administrative Forhold, der gjøre § 2 nødvendig. Hvad § 3 angaaer, da har jeg Intet imod, at denne Paragraph kunde være overflødig, naar det var muligt at affædige Embedsmændene i Lottoadministrationen paa samme Tid, som Lallotteriet ophæves; men netop det, at disse Em-